

Csíkszereda, 1894. június 24. – Budapest, 1988. december 20.

Polgári iskolai tanári oklevelet szerzett, és Belgiumban szociális iskolát végzett. 1922-től az erdélyi Katolikus Nőegyletek Országos Szövetsége titkára volt. 1924-ben belépett a Szociális Testvérek Társasága szerzetesrendbe, csatlakozott a Keresztény Női Táborhoz is. 1931-től 1942-ig a rend erdélyi kerületi főnöknője. 1943-ban Budapestre került, az anyaház vezetésével bízták meg. A katolikus egyház és a kisgazdapárt megegyezése alapján 1945-ben csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Parlamenti tevékenysége során együttműködött rendtársával, Slachta Margittal. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa tizenkilenc társával együtt kizárta a pártból, a mandátumát azonban megtarthatta. Pártonkívüli maradt. 1947 nyarán visszatért a KNT-be, ő lett a párt főtitkára. Indult az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon, de csak pótképviselővé választották. 1950. június 18-án szerzetestársaival együtt kitelepítették Békéscsabára, de augusztus végén visszatérhettek Budapestre. Később a Római Katolikus Egyházi Szeretetszolgálat központjában és a volt szerzeteseket foglalkoztató Solidaritas Háziipari Szövetkezetben dolgozott.